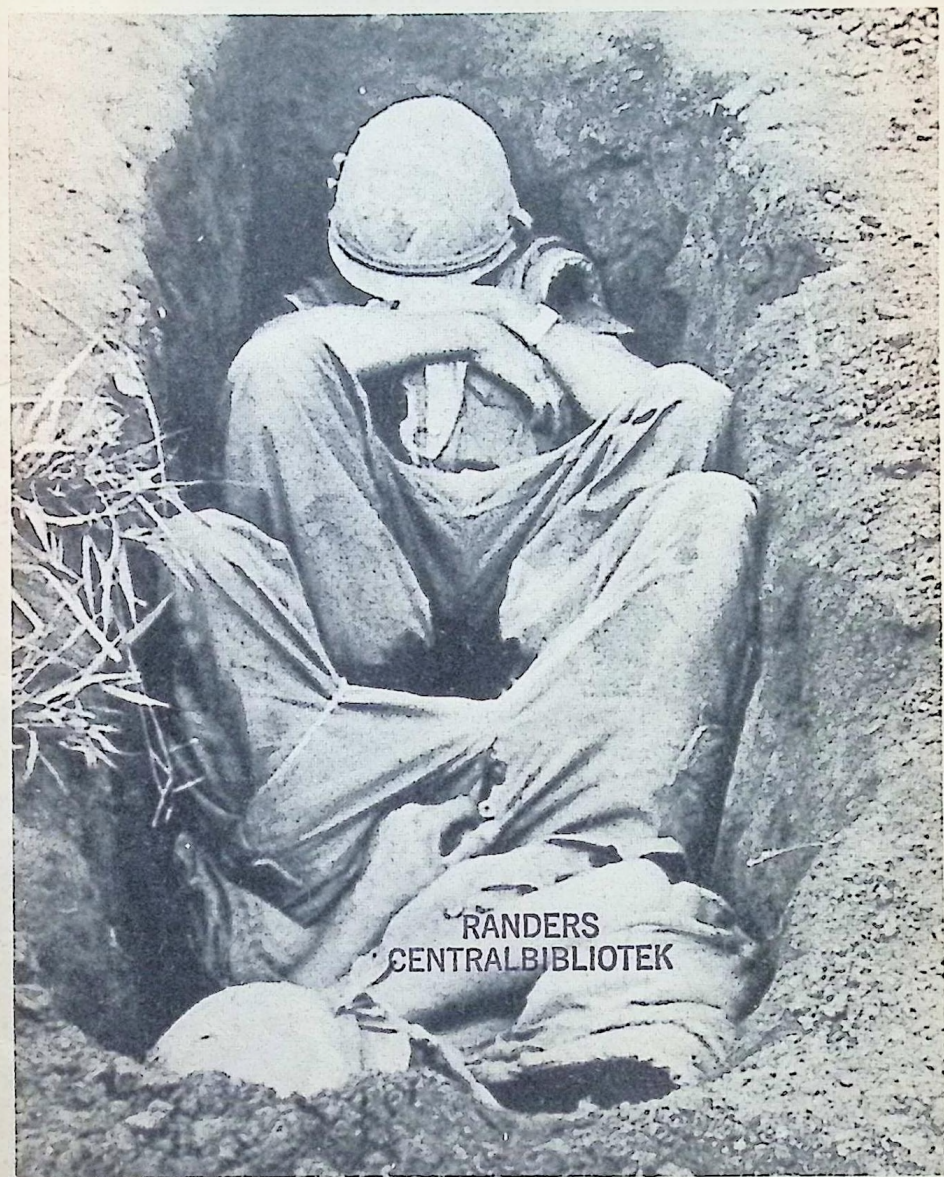

VIETNAM-SOLIDARITET

Juni 1969

3. ÅRGANG

NUMMER 4

RÅNDERS
CENTRALBIBLIOTEK

ikke
al-
misse-
men
soli-
dari-
tet

vietnam-
indsamlingen

VIETNAM-SOLIDARITET

Det er vakkert at vi i Skandinavia har samlet inn så store beløp til humanitær hjelp for det spanske folk; det påstås at vi i gavmildhet er blandt de ledende i Europa. Men la oss ikke bli stolte over det; skamfullhet er den beste følelsen når det gjelder Spania, det er hvileløshet i skam.

I disse dager sendes en rekke ambulanser sydover til Barcelona; la oss huske at ambulansene skal brukes *efter* at bombene er falt. Likkister er det også, rett betenkt, bruk for ved en slik situasjon. *Likkister til Spania!* det er den humanitære hjelps siste, konsekvente parole.

La oss istedenfor reise folkekravet: luftvernkanoner til Barcelona. Muligens er det imot den humanisme som elsker nederlaget, men det er vel også menneskelighet i å si: det har vært nok blod, nok lik for vår medfølelse, og nu må vi redde noen levende.

Nordahl Grieg 1938.

Det militær-industrielle kompleks	side 3
Udhængsskabet -Friheds-Alliancen	side 3
Sommerens aktiviteter	side 6
Sagademonstrationernes efterspil	side 6
Vietnam-konference i Oslo	side 7
De Grønne Baretter	side 8
USA's kemisk-biologiske krigsførelse	side 9
Bakteriologiske våben med rute-fly	side 13
Tilbageslag for USA's Vietnam-strategi.....	side 14
Hilsen til FNL af Sara Lidman	side 16
Hvad en USA soldat skal lære	side 18
Stockholmskonferencen om Vietnam	side 19
Vietnambevægelsen og kampen mod USA-imperialismen.....	side 20
Uddrag af international appel	side 21
FNL's foreslag til løsning af Vietnamproblemet	side 22
Parisforhandlingerne	side 24
FNL besøg i København	side 27
Om bekæmpelse af nationale befrielseskrige	side 28
Revolutionær regering dannet i Sydvietnam	side 30

De Danske Vietnamkomiteers kontor, Schacksgade 8 kld. har åbent hver tirsdag og fredag kl 16 - 18. På kontoret kan købes og afhentes materiale om Vietnam.

NÆSTE NUMMER AF VIETNAM-SOLIDARITET
UDKOMMER DEN 25. AUGUST 1969.

DET MILITÆR-INDUSTRIELLE KOMPLEX

M.I.C. (den amerikanske forkortelse for Det militær-industrielle Komplex) blev første gang kendt af en større offentlighed, da præsident Eisenhower holdt sin afskedstale til den amerikanske nation i 1961 og advarede imod det. M.I.C. er betegnelsen for sammensmeltningen af toppolitikere, universitetsfolk, militære og rustningsfabrikanter til en gruppe, hvis primære interesse er at søge i USA's verdensherredømme gennem øget oprustning og krigsindsats. Gamle sandheder for venstreorienterede. Det nye i situationen er, at M.I.C. i og med Vietnamkrigen er vokset så voldsomt, at det truer andre magtgrupper i det amerikanske samfund, specielt mere "liberalt" indstillede og at disse grupper svarer igen med en voldsom kritik. Og gennem denne debat, der især er vokset frem i USA det sidste halve år, er begrebet -omsider- nået til Danmark. I det følgende vil vi bringe materiale til belysning af både begrebet og debatten.

Udgangspunkter er det amerikanske forsvarsbudget. De amerikanske skatteydere må overlade forsvarsministeriet ca. 80 milliarder dol-

lars om året. Det er 10% af bruttonationalproduktet. Heraf skulle Pentagon i indeværende finansår anvende (68/69) 7,8 milliarder dollars til forskning og forsøg, 21,6 milliarder dollars til militære materiel-anskaffelser.

En stor del af disse penge går tilbage i det amerikanske samfund i form af ordrer til rustningsindustrien og til universiteterne. Omkring 10 % af USA's befolkning i den produktive alder er enten i militæret eller er ansat hos en af de mere end 120.000 krigsleverandører eller rustningsfabrikanter. Oprustningen spiller en stor rolle i den amerikanske samfundsøkonomi.

Intet under, at rustningsindustriens 95 største firmaer har ansat 2.072 forhenværende officerer (fra oberst og opetter i rang) som rådgivere og kontaktmænd til tidligere kolleger i militæret (senator William Proxmires rapport). Her vises de ti største rustningsfirmaer, værdien af deres rustningsordrer for finansåret 1968/1969 og antallet af forhenværende officerer, der er ansat i firmaet.

UDHÆNGSSKABET: Friheds-Alliancen

"Vore kommandogrupper skal bevæbnes med fastelavnskekker og hjelme. Kællerne er alligevel De Rødes standardvåben, når de er ude for at demonstrere. Vi vil besvare vold med vold".

- Jytte "Sys" Bergen Jeppesen, Frihedsalliancens landsformand (Ekstrabladet 19.5.69.)

Denne pompøse krigserklæring til Vietnamdemonstrationer i anledning af Saga-demonstrationerne må vække nuskerrighed. Hvem og hvad er Frihedsalliancen?

"F-A's formål er at modvirke den aggressive kommunismes og den snigende, fordærvende socialismes yderligere udbredelse----" (Af FA's formålsparagraf).

Landsorganisationen stiftedes den 1. februar 1966, som en "aktivistisk" konkurrent til den "pæner" Demokratisk Alliance. F-A's første år gik med at infiltrere sig frem til en monopolstilling yderst til højre i dansk politik. Kampen førtes især mod og om Demokratisk Alliance og diverse K.U. afdelinger. Idag er situationen den, at F-A har fået skabt et samarbejdsudvalg for det yderste højre (Komiteen til Demokratiets Bevarelse), hvorved en 10 - 15 højregrupperinger og en række enkeltpersoner er gået ind i F-A domineret aktivitet. Det drejer sig om resterne af demokratisk Alliance, div. baltiske emigrantorganisationer, Uafhængig Ungdom, enkelte fhv. KU'ere o.s.v. Af enkelt-

RMA og nogle produkter	Beløb i dollars	fhv. officerer
General Dynamics Corp. F-111 jagerbombere, Polaris U-både	2,2 milliarder.	113 mand
Lock heece Aircraft Corp. (C - 5 A og C - 141 transportfly og Polaris raketter)	1,9 milliarder.	210 mand
General Electric Co. (jet-motorer, elektronisk udstyr)	1,5 milliarder.	89 mand
United Aircraft Corp. (jet-motorer, helikoptere)	1,3 milliarder.	48 mand
Mc Donnell Douglas Corp. Phantom F-4 jagerbombere, Douglas A-4 bombemaskiner)	1,1 milliarder.	141 mand
American Telephone and Telegraph Company.	776 mill.	9 mand
Boeing Corp.	762 mill.	169 mand
Ling - Temco - Vought Inc.	758 mill.	69 mand
North American Rockwell Corp.	669 mill.	104 mand
General Motors Corp.	630 mill.	17 mand

personer møder vi bl.a. forfatteren Jørgen Bitsch og direktør Børge Herschend, der måske vil være kendt for sit pro-sydrhodesiske arbejde.

Ovenstående kan måske se impo-
rende ud, når det meddeles offent-
ligheden i det rette F-A regie. Men
sandheden bag er anderledes kummer.
Med under 100 medlemmer og højst
20 aktivister og en række gruppe-
ringer bag sig, hvor bestyrelse og
medlemmer er en og samme person,
virker "Sys's" krigserklæring ko-
misk. Det er i øvrig et gennemgå-
ende træk ved "Landsorganisationen".
I årevis har den bombarderet pres-
sen med meddelelser om sin egen be-
tydning, vækst og farlighed. Lille-
bror Peter Bergen Jeppesen har til
det formål udviklet en særlig p.r.
stil: Under foregivende af at være
"venstreorienteret agent", der
i J. R. A., har han

meddelt pressen og venstreorien-
terede grupper, de "afsløringer"
som F-A ønskede skulle udbredes.
Forevrigt i et meget barnligt-kon-
spiratorisk sprog, men F-A ønsker
omtale for enhver pris.

Spørgsmålet er så blot: Hvorfor i-
mødekommer Vietnam-Solidaritet det-
te ønske. Af flere grunde:

Dels kunne der være enkelte ven-
streorienterede der indtil for ny-
lig havde levet i uvidenhed om
F-A's eksistens, men som nu efter
dens dramatiske fremtræden i pres-
sen gik hen og tog dem for alvor-
ligt. Det er der ingen grund til.
De kan højst være lidt generende
for alvorligt politisk arbejde -
ikke som SA-tropper arm i arm med
de "vilde engle" i de danske gader
- men lidt rudeknuseri i nattens
mulm og mørke, lidt infiltration

Amerikanske krigsmaskiner har brug for viden. Dele af denne m købes på amerikanske universiteter og tekniske højskoler. Netop her bringer vi en liste over de universiteter, der i finansåret 1968/69 fik de største bevillinger fra amerikanske "Forsvarsministerium" til militær forskning mm. (også artiklen om Kemisk/Biologisk krigsførelse)

II. T.
Michigan Institute of Technology) 119 mill.
John Hopkins University..... 57 -
Stanford Research Institute 28,7 -
Rand Corporation 19 -
University of California.... 17,3 -
Stanford University-..... 16,4 -
University of Rochester..... 13 -
I I T R I (Illinois Institute of Technology) 12 -
Columbia University 9 -

Vi gør opmærksom på, at der er tale om officielle tal. De virkelige beløb er langt større, men sluses ind ad mange og ofte hemmelige kanaler. (se politisk revy nr 125, der bringer en forkortet rapport fra en af Vietnamkomiteernes forskergrupper om dette emne).

Til at fremføre sine synspunkter og skaffe sig politisk dækning har forsvarret ansat 339 lobbyister i Kongressen med et årligt budget på 4,1 mill. dollars. Og rundt om i den frie verden" sidder 6.140 amerikanske public-relation folk og arbejder på at udbrede Pentagon's synspunkter (iflg. Newsweek). Her til kommer rustningsindustriens egne folk med sikkert helt andre beløb til rådighed.

Men på trods af denne propagandaindsats er M.I.C. under voksende kritik. Men her er det væsentligt at påpege, at kritiken kommer fra to forskellige lejre i USA. Begge synspunkter kritiserer M.I.C. - det ene for at gøre systemet mere perfekt (ud fra liberalismens egen ideologi) - det andet for at afskaffe det imperialistiske system.

Køb fem stk. Vietnam-Solidaritet hver gang og sælg dem til fjender og venner.
RESULTAT: Flere mennesker lærer os at kende, og vi får flere penge til mere Solidaritet.

og snuseri i venstreorienterede organisationer kan de dog præstere.

F-A's nuværende organisationssekretær i København Per Svendsen, Sønderdalen 45, Søborg, har tidligere belæmpet "vold med vold". Under Russell-tribunalet var han bagmand for et fejlslagent "attentat" mod nogle af tribunalsmedlemmerne. Da Per Svendsen med følge blev overrumplet, skyndte de sig hen og bældrede en rude hos Niels Munk Plum!!

F-A's nuværende landsformand Jytte "Sys" Bergen Jeppesen, Skelbækgård Hasselager (nær Århus) 26 år og snart ansat i forsvarret iflg. Ekstrabladet. Forhåbentlig kanalisere man damens kølletilbøjeligheder i retning af sandsejle og boksebold. Om hun har erhvervet sin tævlidenskab under sit langvarige ophold blandt Jan

Smiths hvide kolonialister i Sydrhodesia vides ikke.

SOMMERENS AKTIVITETER

De Danske Vietnamkomiteers aktivismode den 11. juni fastlagde en række aktiviteter, der skal løbe af stabelen i sommerens løb. Der er brug for mange flere aktivister til alle punkter.

1 Planchéudstilling på Gammel Torv hver fredag, startende fredag den 20. juni. Kontaktmand til plancheudstillingerne er Willy Faurschou Daltoftevej 15, Søb. tlf. 695470.

2 Aktiviteter over for turist- og flådebesøg, herunder USA's uafhængighedsdag den 4. juli, der fejres dels i Rebild, dels med et flådebesøg i København, hvorunder navnene på de 31.000 amerikanske soldater, der er dræbt i Vietnam, vil blive læst op. Kontakt: Vagn Søndergård, Strindbergsgade 13, Valby. Tlf. 30 20 02. Ansvarlig for gruppen der skal til Rebild er: Jan Michaelsen, Nyhavn 37, K. Tlf. 11 00 08. Ansvarlig for "turistaktiviteten": Jørgen Sell, Tårnby Torv 1, 7. lej. H. Tlf. 50 79 93.

SAGA-DEMONSTRATIONERNES EFTERSPIL.

Til støtte for de anholdte Saga-demonstranter ved fremtidige retsager er stiftet en solidaritetskomite, Saga-komiteen, hvis formål bl.a. er at indsamle penge til støtte for ofrene, til juridisk bistand m.m. Personer der er i besiddelse af film, fotos, vidneudsagn etc. fra Saga-demonstrationerne bedes henvende sig til Jesper Dreyer, Godthåbsvej 91 - 2000 F. Tlf. 34 52 00. Komiteens giro er 15 97 56.

VIETNAM-SOLIDARITET, månedlig organ for VIETNAM-INDSAMLINGEN og DE DANSKE VIETNAMKOMITEER.

Redigeres af et udvalg. Ansv.: Otto Sand, Pr. Jørgensgade 12A, N.

Bestillinger af Vietnam-Solidaritets rettes til:

De Danske Vietnamkomiteer
Schacksgade 8 kld. Kbh V.

Hvis 100 mennesker arbejdede 1 time over i 10 dage og gav beløbet til Vietnamindsamlingen = 20.000 kr.

**Denmark wants
PEACE IN VIETNAM
THEREFORE - MR RUSK:
SMASH VIETCONG**

PHOTOGRAPHED BY BOB BAY - BARNES & NOBLE

Et eksempel på
F-A propaganda.

Upræcise paroler
(Fred i Vietnam)
kan bruges
eller misbruges
til meget

VIETNAM-KONFERENCE I OSLO

Fra den 31. maj til 1. juni holdt de norske Solidaritetskomiteer for Vietnam landskonference i Oslo. Konferencens mål var at holde status over Solidaritetskomiteens hidtidige arbejde samt at udstikke linierne for det kommende Vietnam-arbejde.

Solidaritetskomiteerne i Norge har haft de samme problemer som De Danske Vietnamkomiteer, nemlig splittelsen mellem en borgerlig humanistisk fløj, der betragter Vietnamkrigen som et isoleret fænomen, og en anti-imperialistisk fløj, hvis parole er kampen mod den amerikanske imperialisme. Selvom splittelsen havde resulteret i en stilstand i arbejdet, var det dog den danske observators opfattelse, at aktiviteten atter var i tiltagende bl.a. var der blevet dannet mange nye lokalkomiteer. Et væsentligt punkt på landskonferencen var den selvkritik, som delegaterne øvede mod sig selv og hinanden. Dels var styrelsens kontakt med de lokale aktivistgrupper ikke stærk nok grundet manglende kommunikation, dels var indsamlingsarbejdet ikke kommet op på et tilstrækkelig effektivt niveau.

En af landskonferencens vigtigste principbeslutninger var, at det kun må være Solidaritetskomiteens aktivister, der planlægger den politiske linie i arbejdet. Vore norske kammerater lægger stor vægt på at skole deres aktivister og gøre dem medansvarlige i beslutningsprocesserne. Denne praksis har vist sig at give gode resultater.

Et andet vigtigt problem, der blev drøftet på konferencen, var enhedsfrontarbejdet. Diskussionen om hvordan en anti-imperialistisk enhedsfront skal fungere, afklarede mange problemer og vil sikkert gøre det fremtidige arbejde endnu mere effektivt.

Det generelle indtryk af konferencen var, at Solidaritetskomiteen har reorganiseret sig, samlet nye kræfter og vil få succes i forsøget på at manifestere sig som en virkelig folkelig bevægelse.

STØT VIETNAM-INDSAMLINGEN - BENYT
VEDLAGTE GIROKORT. GIRO 15 11 77.

F-A's nuværende informationschef Peter Berger Jeppesen, Skelbækgård Hasselager.

19 år og student. Manden bag F-A's fantasifulde reklame - af og til underskrivende sig gruppe X, når det skal være rigtigt James Bond'sk.

Har samlet informationer om -og i-venstreorienterede kredse under navnet Birger Jeppesen - udgivende sig for at være dobbelt-agent eller dobbelt-dobbelt-agent (undskyld, men vi synes også det er svært)

VIETNAMESISKE POSTKORT.

De Danske Vietnamkomiteer har fået en del vietnamesiske postkort med forskellige motiver (bl.a. som foto). De sælges fra kontoret for kr 0,50 pr styk, 10 stk. for 4,50 kr. Send disse kort til venner og bekendte OG SEND DEM SOM EN SOLIDARITETSHILSEN TIL FNL'S DELEGATION I PARIS. Adressen er: FLN delegation a Paris, 49, Rue Cambaceres Verrieves-les-Buisson.

DE GRØNNE BARETTER

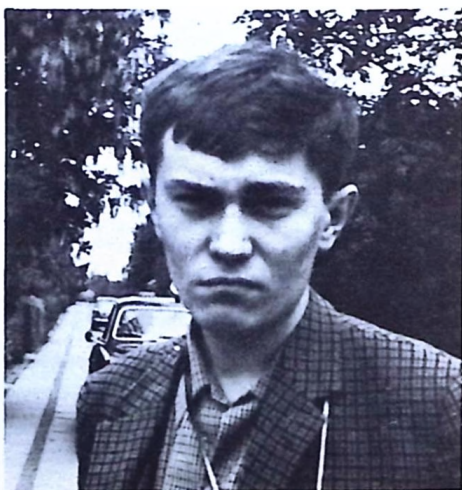
Special-styrkerne eller "de grønne baretter" blev oprindeligt dannet for at fremme en ødelæggelse af de socialistiske lande. Nu er de nøgleinstrument for USA-imperialisternes lokale krige og specialkrige mod folkene i den tredje verden. De er struktureret i grupper sammenholdt af en generalstab. Generalstab, kommunikationsgrupper og luftkompagnier og fire kompagnier, dannet af specialstyrkernes basis-enheder, de operative militærafdelinger (type A, B og C) har til opgave at organisere, træne og lede oligarkiernes militære og halvmilitære styrker. Deres udrustning og tekniske forsyninger er meget let for at opnå et maksimum af effektivitet, mobilitet og ildkraft.

Specialstyrkernes hovedkvarter er Fort Bragg i USA. Uden for USA findes baser eller hovedkvarterer i Bad Tolz (Vesttyskland), Okinawa (Japan) og Fort Gulick (Panama). Deres aktivitet er idag koncentreret i Asien (Vietnam, Thailand, Laos) og Latinamerika (Colombia, Venezuela, Guatemala, Bolivia m. fl.) For nylig er de blevet sat ind mod den palæstinensiske befrielsesbevægelse.

F.A.'s fhv. Københavnsleder
Peter Præstrud
Katholmvej 18
Vanløse.

Har også været bestyrer af F.A.'s kartotek over venstreorienterede. (Er det måske endnu). I flg. Land og Folk, marts 1968, skulle han levere billeder til politiets Efterretningstjeneste. Er set fotografere demonstranter i København, således ved Vietnamdemonstrationen den 21. okt. 1967. Ovenstående billeder stammer fra Pinsemarchen 1968, som han også dækkede fotografisk. (på trods af vor principielle mistillid til politiet, tror vi dog, at de arbejder mere professionelt og ikke rigtigt kan bruge overspændte højre-ekstremister.

Yderligere oplysninger om F.A. kan fås ved henvendelse til De Danske Vietnamkomiteer.

USA'S KEMISK- BIOLOGISKE KRIGSFØRELSE

I dette forår har der i den internationale presse verseret forskellige meninger om størrelsen af USA's CBW-budget. (CBW = Chemical Biological Warfare).

Den sjette marts fremkom i "International Herald Tribune" en historie, der mandede ud i en oplysning om, at budgettet i finansåret 1969 var på 350 millioner dollars. Dette tal blev oplyst af brig.gen. James A. Hebbeler på en høring arrangeret af en række senatorer og andre politikere, der efter en TV-udsendelse om biologisk krigsførsel produceret af NBC havde opdaget, at den politiske verdens viden om Pentagons budgetteringer var yderst ringe (!) Men selv om generalen kunne afvæbne politikerne med dette tal, fremgik det klart af høringen, at kongressen ingen mulighed har for at kontrollere, hvor stor en del af Pentagons budget, der i realiteten bliver anvendt til kemisk-biologiske formål, idet posterne omhyggeligt er fordelt over hele budgettet. Den politiske kontrol med krigsmaskinen er bl.a. derfor naturligvis ganske illusorisk. (1).

Efter Herald Tribune-korrespondentens mening blev politikerne ved den omtalte høring chokerede over beløbets størrelse. "Reaktionen" (som Herald Tribune kalder den) på disse oplysninger, som det blev udtrykt af Rep. Richard D. McCarthy og Rep. John Brademas, bestod i en konstatering af, at USA bruger "for meget" på sin CBW-forskning, og at man skulle forsøge at få en aftale istand med USSR om kontrol med disse våben.

Hvor relativ "fornuftig" denne reaktion end kan forekomme, må man dog gøre sig klart, at den fremkommer i foråret 1969 på et tidspunkt, da talrige organisationer gennem adskillige år har diskuteret disse problemer og forsøgt at tiltrække politikernes opmærksomhed. Man må ligeledes undre sig over, at de til-

stedeværende politikeres "reaktion" end ikke sporadisk udtaler sig om USA's udstrakte brug af kemisk-biologiske våben i Vietnam lige siden begyndelsen af 1960'erne. General Hebbeler kunne som Pentagons aktør, i det af Herald Tribune citerede skuespil, med tallet 350 millioner dollars paralisere pressen og offentligheden, så politikernes virkelige afmagt ikke stak så grelt i øjnene.

Det væsentlige i denne sammenhæng er nemlig ikke om budgettet er på 350 millioner dollars eller ikke, men at kontrollen over disse enorme beløb alene ligger i Pentagons hænder.

En anden sag er det, at sandheden om CBW-budgettets størrelse givetvis ligger nærmere det dobbelte af det officielt opgivne dvs. 700 millioner dollars. "Guardian" citerer 5. april en "private insider" for oplysninger om de enkelte CBW-centres budgetter i finansåret 1969. Heraf fremgår det, at alene to af hærens CBW-installationer (Edge-wood og Fort Detrick) tilsammen har budgetter på 350 millioner dollars. Her ud over har hæren fire andre centre og desuden er både flyvevåbnet og Flåden implicerede i CBW-udvikling. Det er f. eks. for nylig offentliggjort, at Flyvevåbnet i 1969 har afsat 71 millioner dollars alene til sit defoliant-program i Vietnam (en fordobling i forhold til 1968). På dette grundlag mener "Guardian", at USA's CBW-budget i realiteten er mindst det dobbelte af de 350 millioner dollars, som officielt opgives. (6).

VOKSENDE MODSTAND PÅ DE AMERIKANSKE UNIVERSITETER MOD PENTAGONS INFILTRATION.

Der må desuden gøres opmærksom på, at Pentagon udover de før nævnte beløb, som kun angår dets egne centre, infiltrerer i de højere læreanstalter med over 650 millioner ▶

dollars, dvs en tiendedel af hele Pentagons R&D budget for finansåret 1968. (3) Det er især mod denne infiltration, at de efterhånden meget voldsomme studenterdemonstrationer i dette forår er rettet.

Det var i begyndelsen af marts, at en eneste begivenhed (der i parantes bemærket blev grundigt fortiet af den danske presse) på et af USA's største universiteter, Massachusetts Institute of Technology (MIT), satte diskussionen i gang i den amerikanske teknologiske og videnskabelige presse og fik begivenhederne på de amerikanske universiteter til at tage fart.

I begyndelsen af marts afholdt nemlig en gruppe professorer og yngre videnskabsmand på MIT en forskningsstrejke i protest mod - som gruppen udtrykte sig - den alt for store del af USA's forskningskapacitet, som går i destruktiv (militant) retning samtidig med, at samfundet desparat fattes opmærksomhed om sine sociale og udviklingsmæssige problemer (2).

Der er ikke tvivl om, at denne aktion giver et ganske dækkende indtryk af den bevægelse, der i videnskabelige kredse i USA og andre steder i verden er opstået i et forsøg på at få kontrol over og indsigt med den forskning, der drives på universiteterne og de højere læreanstalter. En kontrol, der på grund af stigende infiltration, allerede i høj grad befinder sig på militære eller semi-militære organisations hænder.

Når der alligevel ikke findes nogen stærk opinion i disse videnskabelige og teknologiske kredse, skyldes det den katastrofalt ringe etisk-politiske modning, som er så karakteristisk for størsteparten af de naturvidenskabelige videnskabsmænd.

På trods af de stigende fakultets- og studenterprotester har Pentagon alligevel kunnet øge sine kontraktlige investeringer på universiteterne. Offentliggjorte regnskaber for finansåret 1968 viser, at 10% af den del af forsvarsministeriets budget, der er afsat til udvikling

og forskning (6,5 milliarder dollars) går til universiteter og tilknyttede dæk-institutioner. Førende på listen over Pentagonkontrakter er netop Massachusetts Institute of Technology, som alene tegner sig for 119 millioner dollars. Det må dog noteres som en sejr for protestbevægelserne, at så fremtrædende universiteter som Caltech, Harvard, Princeton, Northwestern og Penn har skåret deres kontrakter med Pentagon væsentligt ned sammenlignet med finansåret 1967 (3). Netop på nogle af disse universiteter har protesten været kraftigst og mest velartikuleret.

US Air Force frigav dette billede med følgende billedtekst: "Junglebesprøjtning. Tre US Air Force UC-123 Providers sprøjter defoliantkemikalier over den tætte vietnamsiske jungle. Kemikalierne, der er uskadelige for mennesker og dyr, er temporært effektive mod den tætte vegetation, som kan forhindre luftobservation af fjendtlige styrker. Sprøjtningen styrker udsynet fra luften med 50% inden for få uger." Der er ikke ofret nogen forklaring på det faktum, at maskinerne tilsyneladende sprøjter åbne områder.

DE KEMISK-BIOLOGISKE MIDLER OG DERES ANVENDELSE I VIETNAM.

USA's kemisk-biologiske krigsførsel i Vietnam kan indordnes i to hovedområder.

1. Sprøjtning med defolianter og herbicider (løvfældningsmidler og plantegifte).

2. Anvendelse af "anti-personnel gasser".

I begge tilfælde anvendes stoffer, hvis virkning ikke kendes til bunds. Vietnams betydning som prøve-område kan derfor næppe overvurderes.

Først for nylig har det officielle USA fundet det nødvendigt at interessere sig for de advarsler, der fra mange sider er fremkommet mod den systematiske ødelæggelse af den vietnamesiske planteverden. I dette forår er der i det amerikanske tidsskrift "Science" blevet offentliggjort en rapport udarbejdet af en rådgiver for US Departement of State, Fred H. Tschierley, om de økologiske konsekvenser (miljø-ændrende virkninger) af det vietnamesiske defoliant-program, som blev indledt i begyndelsen af tresserne (4)

Hermed menes de miljøforandringer i plante- og dyreriget, der er opstået som følge af besprøjtningen. Rapporten omfatter perioden til april 1968, og er udarbejdet efter at Tschierley i en måned var blevet vist rundt af de amerikanske militærmyndigheder i Vietnam.

Sprøjtningen med defolianter og herbicider har for amerikanerne to hovedformål. For det første det primært strategiske iagttagelse af guerillaen fra luften umuliggøres af junglens tætte løvhang. Efter en sprøjtning taber planter og træer løvet i løbet af dage eller få uger.

Ud over jungleområder besprøjtes også i vid udstrækning dyrkede arealer. Det andet formål med USA's kemiske krig i Vietnam er at dræbe afgrøden for gennem hungersnød at ødelægge FNL's kampkraft og svække civilbefolkningens moral.

Den rapport, som statsembetsmanden Tschierley har udarbejdet efter en måneds rundvisning i Vietnam, virker overordentlig forstemmende. Af dens materiale konkluderer forfatteren selv: "Defoliantprogrammet

har medført økologiske forandringer. Jeg tror ikke, at disse forandringer er uoprettelige, men fuldstændig tilbagevendende til normale forhold vil tage lang tid. Mangroven dræbes ved en enkelt besprøjtning. Regenerationen er beregnet at vare 20 år. ... Defoliantprogrammets indvirken på dyrelivet kendes ikke."

De områder i Vietnam, der mest intensivt har været udsat for kemisk-biologiske angreb er iflg. Tschierley følgende:

Områderne omkring Ong Doc floden. Angrebet er udført så tidligt som 1962. Arealets størrelse uoplyst.

Områderne omkring kanalen til Saigon (Rubg Sat Special Zone). Besprøjtet areal 460 kvadratkilometer.

Krigszone C, dvs områderne nordvest for Saigon op mod Cambodias grænse. Besprøjtet areal 920 kvadratkilometer.

Krigszone D, dvs området nordøst for Saigon mellem Son Be og Song Don Nai floderne. Besprøjtet område 1920 kvadratkilometer.

Foruden disse blokområder angiver Tschierley endvidere at også områder omkring Special Forces lejrene samt områderne omkring de strategisk vigtige landeveje sprøjtes.

Tschierley redegør altså for områder på ca 2500 kvadratkilometer. I midlertid er der fra officiel amerikansk side oplyst, at det til feb. 1968 var besprøjtet 2 millioner acres (knap 100.000 kvadratkilometer) heraf halvdelen alene i 1967. (6).

En rapport udsendt 25 januar 1969 af "Komiteen til fordømmelse af USA-imperialismens og dens lakajers krigsforbrydelser i Syd Vietnam" og offentliggjort i Vietnam Courier nr 203, giver et yderst detaljeret billede af USA's kemisk-biologiske krigsførsel i Vietnam, samt en nøje oversigt over hvilke områder, der er angrebet. Rapporten viser hvordan både jungle, afgrøder og landsbyer angribes. De kemikalier der bruges i defoliantprogrammet ("Agent White", "Agent Blue", "Agent

Orange") er alle dødelige gifte i større koncentrationer, og rapporten i Vietnam Courier nævner da også talrige eksempler på dødelige forgiftninger i de vietnamesiske befolkning og i særlig grad blandt børnene.

BRUGEN AF GAS MOD MENNESKER.

Oplysninger om den anden side af USA's kemiske krig i Vietnam, nemlig anvendelsen af de såkaldte "anti-personnel agents" er ikke så almindeligt tilgængelige, som oplysninger om defoliantprogrammet. Det vides dog, at udviklingen af kemiske våben beregnet til brug mod mennesker i de senere år har været koncentreret på tre områder.

Det drejer sig om de såkaldte nervegasser (de første af denne gruppe blev udviklet under Anden Verdenskrig af tyskerne - men ikke brugt), kodenavne som TABUN og SARIN. Efter krigen overtog amerikanerne disse første nervegasser og udklækkede selv nye. Nervegasserne er rygraden i den moderne hærskemiske arsenal. Stoffernes giftighed overgår alle tidligere forestillinger om "giftighed". Det sidste skud på stammen skal være udviklet i Sverige i løbet af de sidste år.

En under normale omstændigheder mere anvendelig type udgøres af de såkaldte "incapacitating agents" (incaps), der er beregnet til at fremkalde kraftigt fysisk ubehag (voldsome brækninger), bedøvelser og lammelser (evt. partielle, som f.eks. lammelser af arme eller ben). Pentagon har af denne gruppe standardiseret en gas med kodenavnet BZ. (denne gas menes -ubekræftet- anvendt i Vietnam) (7).

Den tredje gruppe er "riot-control" gasserne. De er anbefalet til brug ved nedkæmpning af revolter o.lign. hvor "dødsfald er uacceptable", dels til militære eller delvis militære opgaver "hvor dødsfald kan accepteres". (Citater fra US Military Field Manual FM 3-10, Employment of Chemical and Biological Agents). I denne gruppe findes tre standardiserede gasser DM, CS og CN, som alle anvendes af USA i Vietnam (5,7). Deres virkning strækker sig ▶

fra kraftig tåregas type til den blisterfremkaldende CN. De er alle dødelige i større koncentrationer.

De første oplysninger om USA's brug af kemiske gasser mod mennesker i Vietnam fremkom i New York Times 22.3.1965. Senere har forskellige rapporter behandlet sagen, sidst prof. J.B. Neilands på Stockholmskonferencen om Vietnam den 16-18 maj 1968.

- 1.Herald Tribune 6.3. 1969.
- 2.Chemical and Engineering News, 3.2. 1969.
- 3.Scientific Research 3.3. 1969.
- 4.Science Vol 163,no 3869,p.779.
- 5.Science Vol 155,no 3760,p.299.
- 6.Guardian,29.6.1968.
- 7.J.B. Neilands (Stockholmskonferencen om Vietnam 16-18 maj).
- 8.Vietnam Courier,feb 10.1969.

31. maj 1969 - Per Sorup.

BAKTERIOLOGISKE VÅBEN SENDT MED RUTEFLY.

Den amerikanske hær har sendt beholdere med dødbringende gifte til bakteriologisk krigsførsel med de kommercielle fragt- og passagermaskiner i de sidste fire år, hævder magasinet National Catholic Reporter.

I en artikel af Seymour M Herish i bladets maj-nummer hævdes det, at den officielle tilladelse til så-

danne transporter blev givet i et hær-regulativ, dateret den 7. juni 1965.

I artiklen heder det videre, at de amerikanske arsenaler til bakteriologisk krigsførsel bl.a. omfatter mildtbrandbakterier og stoffer, der fremkalder tularemia (kaninfeber) og den ikke så farlige, men langvarige og udmattende Q-feber.

TILBAGESLAG FOR USA'S VIETNAM-STRATEGI. fra Tricontinental

FLN's store offensiv i Sydvietnam dette forår har bevirket, at de amerikanske aggressorer har været tvunget til at ændre deres militære strategi, idet de nu er gået over til et strategisk forsvar overalt i Sydvietnam. Den amerikanske "opsøg og ødelæg" strategi er opgivet, da den totalt har slået fejl.

Det voksende antal deserteringer fra marionetregeringens hær, den øgede tendens til opløsning og uoverensstemmelse i marionetregeringens administrationsapparat, den alvorlige mangel på regulære kamptropper i USA's ekspeditionskorps i Sydvietnam, det mislykkede pacificeringsprogram samt det vietnamesiske folks voksende evne og vilje til at gøre ende på den amerikanske aggression i landet, er alle kendsgerninger, som har fået de amerikanske imperialister til

at miste troen på en snarlig sejr i Vietnam. USA forsøger nu nye veje i forsøget på at standse den for USA så katastrofale militære og politiske udvikling i Vietnam.

USA's militære strategi er nu:

1. At gennemføre dets "Clear and hold" strategi.
2. At holde byer, hovedlandeveje og vigtige strategiske områder.
3. At forhindre, at marionetregeringens hær bryder sammen.
4. At mindske tabene i USA's ekspeditionskorps ved successivt at lægge krigsbyrderne over på marionetregeringens hær.

For at gennemføre denne strategi vil USA først og fremmest anvende følgende midler:

- a. Øge sin ildkraft for derved at opnå størst muligt forsvar af

byer, baser og vigtige strategiske områder.

- b. Intensivere anvendelsen af luftvåben, artilleri, kampvogne og giftige kemikalier i de befriede områder.
- c. Konsolidere vigtige militærbaser i strategisk vigtige områder, oprette enklaver og på den måde være i stand til at kontrollere den lokale befolkning.
- d. Øge tvangsudskrivningerne og rekrutteringen til marionetregeringens hær, samt give den effektivt udstyr af samme standard som det USA's ekspeditionskorps er udstyret med.
- e. Udvide luftbombardementerne og artilleribeskydningen af de befriede områder, forsyningsveje og depoter, for på denne måde at svække Befrielsesfrontens fortsatte militære offensiv.

USA's politiske mål er nu:

- 1. At hindre et sammenbrud for marionetregeringen, ved at bidrage til opretholdelsen af dens magtposition samt ved at give marionetregeringen et skær af legalitet udadtil.
- 2. At hindre Nordvietnams støtte til Sydvietnam ved at isolere Sydvietnam både militært og politisk fra Nordvietnam.

I bestræbelserne for at gennemføre denne politik oprettes der i Syd-vietnam såkaldte "folkelige" organisationer, foreninger og forbund, hvis ledelser er sammensat af kol-laboratorer og hvis eneste opgave er at yde marionetregeringen en "Folkelig" støtte. Militære og administrative ledere, hvis politiske holdning ikke falder i tråd med USA's og marionetregeringens gangsterpolitik over for det vietnamesiske folk bliver afskediget, hvorved man håber at kunne opbygge et loyalt militær- og administrationsapparat. Gennem CIA og andre spionageorganisationer sendes der kontra-revolutionære ind i landsbyer, befriede områder og revolutionære organisationer med den hensigt at likvidere revolutionære ledere samt sabotere Befrielsesfrontens organisatoriske og moralske infra-struktur.

På den internationale arena udfol-der USA en stor politisk aktivitet i forsøget på at yde marionetregeringen international støtte. Ved løgne, fortællelser og fordrejninger af kendsgerninger prøver USA at overbevise verdensoffentligheden om marionetregeringens legalitet.

USA's politiske og militære aktiviteter afslører imidlertid endnu en gang dets forbrøderiske og imperialistiske hensigter. Ved militært pres, ved mord og terror på befolkningen i de befriede områder vil man tvinge Befrielsesfronten til en fred på USA's betingelser. USA-imperialismens gemene forstokket-hed finder helt klart udtryk i den kendsgerning, at skønt USA nu i over ti år har lidt det ene nederlag efter det andet såvel militært som politisk, hager det sig stadig fast i Sydvietnam. Efter at have ofret mere end 100 milliarder dollars og efter at have udskrevet mere end 500.000 amerikanere til Sydvietnams slagmarker uden at have opnået militær eller politisk fremgang, håber de amerikanske imperialister nu at kunne lamme det vietnamesiske folks kamp med andre metoder.

USA vil benytte sig af det gamle, velkendte kyniske trick, som alle imperialistiske aggressorer har benyttet sig af i kolonikrige. For at spare sine egne tropper lader man den indfødte befolkning bekri-ge hinanden, dvs. man tvangsudskriver vietnamesere til at føre krig mod vietnamesere. Efter at være tvunget op i en krog som en såret rotte undslår den amerikanske imperialism sig ikke for at benytte endnu mere kyniske og bestialske metoder i udryddelseskrigen mod det vietnamesiske folk. De amerikanske imperialister tror endnu på det be- drag, at de, trods deres nuværende katastrofale militære og politiske stilling, er i stand til at realisere, deres forfængelige neo-kolonialis- tiske drømme i Sydvietnam. Det er som om en fremherskende subjektivitet har forblindet USA's strateger.

v/ N. Lohman.

Den svenske forfatterinde Sara Lidman har sendt nedenstående digt til Vietnam - Solidaritet:

HILSEN TIL FNL af Sara Lidman

Alltför länge var ni bara
en västlig frågeställning för oss
en abstraktion
de allierades lön og rättigheter
i fjärran fjärran östern
Om de ville ha Vietnam
var det inte för mycket begärt
efter allt vad de, de allierade
gjort för oss i norra Europa

Och även om rekryten från Senegal
stod i sina första skor
på vår hetaste utrikessida
med halsbandet av snäckor
utbytt mot franska patroner
och hans ögon frågade oss
om vi verkligen behövde
att han dräbte sina barfota
bröder i Vietnam
om vår frihet verkligen krävde
att han sköt på sig själv
så långtifrån sitt Afrika
så långtifrån norra Europa
hans ögon förföljde oss
i en bild från Dien Bien Phu
- Så var ändå Churchills svett och blod
vårt immiga skydd de åren
mot all världens nakna ögon
och Vietnam blev så fjärran och tunt
som en pappersremsa
vars enda uppgift var att bära
Winstons nobla adjektiv till Ike
om den galanta strid
som våra franska allierade...etzetera

Och sedan - de gröna baskrarnas laboratorium
USAs arv och dilemma
i en otacksam världsdel
Viet Nam som bas och marknad
och råvarukälla
Ett Viet Nam instängt i Pentagons termer
hindrande världens folk
att möta Viet Nams människor

Och nu till sist kan vi se er
Viet Nams eget ansikte
Viet Nams människosyn
men ännu kan vi inte hylla er
som ni förtjänar
ännu er vor häpnad stum
ännu kan vi bara stamma:
å härda ut ... var som ni är....

Stora delar av er fosterjord
är nu så öde
att en man ej kan kläsig i grönt
för att dölja sin mänsklighet
för Pentagons kobra (1) i skyn
hans kamouflage blir aska och ler
men innanför avbrända trädets skepnad
bultar ett hjärta
segrar en helt ny mänsklighet

Vi har sett soldaten i grottan
trampa fram ljus till en lampa
ur en cykels dynamo
medan läkaren skär bort
USAs dödliga järn
ur kamratens kropp
- så befriar ni er
så ger ni oss en ide
om kamratskap
Och långt under markens yta
så djupt att Pentagons gifter
och hundar ej når dit
sitter mödrar i vår tid
år 1969 efter Marias nedkomst i stallet
och ammar sina barn
sjunger visor för barnet i världen
om en oförgiftad luft
om faderens återkomst
kära barn en dag
ska vi gå upp i dagen
medan det är ljus

Utplundrade i alle länder
från Harlem til Haparanda
från Senegal till Sao Paolo
från Korfy till Orlando West
all världen häver sig
med Vietnams hjärteslag
detta folket som gör ett nytt
jordeliv möjligt
och åtråvärt
Vietnam moder
som du sköljer dina risfält
fria från giftet
tvättar du vår människosyn

Stockholm 9.6.69.

(1) helikopter med kulelejer fabrikeret af det svenske firma SKF.

HVAD USA-SOLDATEN SKAL LÆRE, FØR HAN SENDES TIL VIETNAM.

efter artikel i Land og Folk.

På militærskolen i Fort Holabird i Maryland foregår den sidste afpudsning af de amerikanske soldaters uddannelse, inden de sendes afsted for at deltage i folkemordet i Vietnam. Kurset varer i ca. seks uger og i denne periode bliver soldaten konfronteret med de mest udsøgte raffinementer indenfor krigsforbrydertechnikken.

der sidder idag ca. 10500 amerikanske soldater fængslet og der deserterer en soldat hvert tiende minut, fordi deres samvittighed forbyder dem at deltage i Vietnamkrigen.

I USA verserer for tiden en retsag rejst af løjtnant Francis Theodore Reitmeyer, som lige har gennemgået ovennævnte kursus med henblik på afsendelse til Vietnam "Phønix-Programmet". Dette kursus afslørede i den grad det amerikanske militær, at løjtnant Reitmeyer nægtede at tage til Vietnam. Phønix-Programmet havde til formål "at ødelægge den kommunistiske infrastruktur" og var således mindre rettet mod militære væbnede styrker end mod politiske modstandere og FNL-sympatisører. Ved hjælp af tilfangetagelse, terror og mord skulle programmet søge at opnå det, USA ikke hidtil har kunnet opnå med konventionelle midler - sejren. Reitmeyer blev gjort opmærksom på at i tilfælde af et militært nederlag eller tilfangetagelse, kunne han blive dømt som krigsforbryder i henhold til Nürnberg-processens principper eller Genevekonventionen.

For at illustrere den mere teoretiske indlæring på skolen aflagde officerer, som havde overstået deres praksis i Vietnam små hverdagsskildringer om metodernes anvendelse og effektivitet.

Ofte, understregede officererne, var torturmetoder nødvendige. For eksempel blev en mistænkt civil i Vietnam dræbt af lejesoldaterne,

derefter huggedes hans hoved af, og legemet blev parteret. Hovedet, øjne og ørerne og andre dele af kroppen blev udstillet foran den dræbtes hjem som en advarsel til andre Vietcong-sympatiserende. En særlig teknik for at opnå oplysninger består i at kræve informationer til gengæld for lægehjælp. Men når forhøret er forbi, lader soldaterne de sårede ligge uden nogen form for pleje. Næste morgen, når de såredes skrig har mindet om deres tilstedeværelse, halshugges fangerne....

En militær instruktør på Fort Holabird fortalte, at der også forekommer "mere behagelige episoder". Han fortalte hvorledes de amerikanske rådgivere havde hjulpet lejesoldaterne med at omringe en dam. Vietcong-soldater var skjult under vandet og åndede gennem rør. De amerikanske soldater sluttede sig til sydvietnameserne og fyldte dammen med håndgranater.

I beretningen om denne episode fortalte instruktøren kursusdeltagerne, deriblandt Reitmeyer: "Historien synes måske lidt barbarisk, når I nu hører den i en kursussal, men sandt at sige var det en enorm fornøjelse at se, hvordan Vietcongerne ved hver eksplosion sprang i vejret som fisk."

På skolen blev det indskærpet Reitmeyer, at han så vidt muligt skulle holde kvotaen for dræbte på 50 mand om måneden.

Hvordan det officielle USA stiller sig over for Reitmeyer i den rejste sag, kan man kun gisne om - endnu er ingen blevet fritaget for tjeneste i Vietnam uden at skulle tilbringe adskillige måneder i fængsel.

VIETNAMS KAMP ER VOR KAMP - VIS
SOLIDARITET - SEND PENGES PÅ giro
15 11 77 - 15 11 77 - 15 11 77 -

STOCKHOLMSKONFERENCE OM VIETNAM 16 - 18 MAJ 1969.

To medlemmer af De Danske Vietnamkomiteers landsledelse deltog i denne konference, der talte 300 delegerede fra 50 lande i øst og vest.

Citat fra vore repræsentanters indlæg på konferencen: "Det er på tide, at Vietnambevægelserne får en fælles strategi. Det er farligt at betragte Vietnamkrigen som et isoleret tilfælde. Det er ikke nok, at amerikanerne trækker sig ud af Vietnam. Vor eneste mulighed for at løse problemet ligger i, at vi viser nødvendigheden af en verdensomspændende kamp mod den amerikanske imperialisme. DVS at vi må få folk i vort eget land til at forstå, at det vietnamesiske folk ikke blot kæmper for Vietnam, men også for os, for vores befrielse for imperialismen."

Dette indlæg blev hilst med begejstring af de amerikanske delegerede, af cubanerne, franskmændene, DDR og mange flere. Vi fik i det hele taget mange nye venner på konferencen. Der var stor interesse for DDV's forskergrupper, og i konferencens aktionsprogram står der nu: "Der bør nedsættes forskergrupper i alle lande til at undersøge forbindelsen mellem USA's imperialistiske og neokolonialistiske politik i Vietnam og overalt i den tredje verden."

I konferencen deltog også to medlemmer fra Vietnam 69, en SF'er og en VS'er. Tran Van Hue fra FNL-kontoret i Stockholm gjorde opmærksom på, at madame Binh muligvis ville komme til Danmark, dersom hun blev inviteret af danske folketingsmedlemmer. DDV's delegerede hjalp derefter Vietnam 69 med at formidle dette. Det viste sig, at madame Binh alligevel ikke kunne tage til Danmark, da hendes tilstedeværelse ved forhandlingerne i Paris var påkrævet. Da vietnameserne i stedet tilbød en fremtrædende tre-mandsdelegation, var Vietnam 69 ikke længere interesseret bl.a. fordi de håbede selv at få en delegation i begyndelsen af juni og fordi Gert Pedersen, med hvem de

forhandlede over telefonen, efter råd fra Jens Kampmann, frarådede. Da både DDV og Vietnam 69 imidlertid samtidig havde akcepteret tilbudet fra FNL-delegationen, måtte DDV i den elvte time finde en løsning, der var acceptabel for vietnameserne. Derfor fik vi Bodil Koch til at invitere delegationen til Christiansborg.

VIETNAMBEVÆGELSEN OG KAMPEN MOD USA-IMPERIALISMEN

Der er mange grunde til, at Vietnambevægelsen alt for længe har været inde i en stagnationsperiode både i USA og overalt i Europa. I Europa kan man finde i hvert fald to sæt medvirkende årsager: striden mellem Sovjetunionen og Kina og striden mellem den pacifistisk-humanistiske linie og den mere militante politiske linie. Yderligere fire ting har været medvirkende til denne svækkelse: 1) Bombestopet, der i virkeligheden blot betød en fordobling af amerikanernes bombetogter over Sydvietnam. 2) Parisforhandlingerne. 3) Kravet om anerkendelse af DRV. 4) Den megen snak om genopbygning af Vietnam efter krigen. De to første punkter er rent negative. De to sidste rummer besnærende positive elementer, for naturligvis skal Vietnam, ikke Nordvietnam, anerkendes af de forskellige landes regeringer og selvfølgelig har vi pligt til sammen med amerikanerne at genopbygge Vietnam, selv om det er indlysende klart, at hvis de amerikanske imperialister trækker sig ud, har Vietnam kræfter nok til også at klare en genopbygning af den del af landet USA ikke har gjort ubeboelig ved hjælp af kemisk krigsførelse. Disse fire punkter må for det første betragtes som afledningsmanøvrer og har alle det til fælles, at de skal få os til at tro, at krigen på det nærmeste er forbi. Man kan endog have sine bange anelser om, at der bag genopbygningsprogrammet skjuler sig de samme profit-magere, man finder bag det, vi så smukt kalder u-lands-hjælpen.

Den Anden Internationale Stockholmskonference, der var indkaldt af den brede humanitære Vietnambevægelse, lagde naturligvis megen vægt på Parisforhandlingerne, anerkendelse af DRV og genopbygningsprogrammet, men en talrig amerikansk delegation gav stødet til, at denne del af vietnambevægelsen for første gang erkendte, at Vietnamkrigen er et led i USA-imperialisternes forsøg på at bevare herredømmet

over den tredie verden markeder og råvarer, samt at det nu er tvingende nødvendigt at formulere et militant aktionsprogram, at gå til modangreb. Dr. Carlton B. Goodlet formulerede det på denne måde: "Hvem er forbryderne? Det er den amerikanske regering og alle de lande, der har besluttet at handle med USA som om intet var hændt. Hold op med at handle med banditterne og forbryderne i Pentagon. Neofascisterne kæmper idag mod Vietnam, men en dag bliver det også jeres tur."

Forslaget til aktionsprogram rummer en række militante aktiviteter. Konferencen opfordrede til boykot og uroligheder. Man indså naturligvis, at hvis man forsøgte at boykotte alle USA-varer, ville det betyde, at der ikke blev ret meget tilbage i vore forretninger. Derfor opfordrer man til boykot af de varer, der fremstilles af Dow Chemicals (Napalmfirmaet) og virksomheder, der fremstiller våben eller varer i det hele taget til amerikanernes krig i Vietnam. Søfolkene opfordres til at nægte at sejle på Saigon i stedet for at forlange flere penge for det. Desertører skal støttes yderligere og vi må kræve, at regeringerne giver politisk asyl til amerikanske desertører. Der bør nedsættes grupper til undersøgelse af europæiske universiteters forbindelse med den amerikanske krigsmaskine (kemisk krigsførelse, f.eks.), således som de allerede findes i USA. Desuden skal der oprettes forskergrupper til at undersøge forbindelsen mellem USA's imperialistiske og neokolonialistiske politik i Vietnam og overalt i Den Tredie Verden.

Der skulle altså nu være en mulighed for, at Vietnambevægelserne fremover formår at skabe en enig folkefront imod den amerikanske imperialisme. At det bliver en hård kamp fremgår tydeligt af de sidste betragtninger fra USA, hvor man nu er be-

UDDRAG AF INTERNATIONAL APPEL VEDTAGET PÅ STOCKHOLMSKONFERENCEN

Det ti-punkts forslag til løsning af konflikten, som er fremsat af Den Nationale Befrielsesfront, viser klart vietnamesernes ansvarsbevidste indstilling og gode vilje. Denne løsning garanterer det vietnamesiske folks fundamentale rettigheder - uafhængighed, suverænitæt, enhed og territoriale integritet - således som de anerkendtes ved Geneveaftalerne om Vietnam i 1954. Den tilpasser sig realiteterne i den sydvietnamesiske situation. Den giver udtryk for den nationale enhed og for ønsker og håb hos alle dele af det sydvietnamesiske folk.

Vi opfordrer alle regeringer og folk til at støtte dette ti-punktsforslag og til at kræve, at regeringen i USA tager det ene og uundgåelige skridt til at genoprette freden i Vietnam:

DEN FULDSTENDIGE TILBAGETRÆKNING AF ALLE USA'S OG DETS ALLIEREDES TROPPER - UDEN NOGEN SOM HELEST BETINGELSER - FOR AT LADE FOLKET I SYDVIETNAM ORDNE SINE EGNE ANLIGGENDER UDEN YDERLIGERE FREMMED INDBLANDING.

Kun på denne måde kan freden genoprettes i Vietnam på basis af respekt for det vietnamesiske folks fundamentale nationale rettigheder og i det amerikanske og alle andre folks sande interesse.

STØT APPELLEN -INDSEND DIN UNDERSKRIFT

NAVN

ADRESSE

Indsendes til: Stockholmskonferencen om Vietnam, David Bagaresgade 22-24 111 38 Stockholm - Sverige.

► gyndt at anvende hjemmeværnet til at sprede gas over fredelige demonstranter. At der er lang vej, før dele af den danske Vietnambevægelse tager ved lære af Stockholmskonferencen, fremgik tydeligt af den tale forbundsformand Anker Jørgensen holdt på et Vietnam 69 møde i Cammer d. 31 maj. Anker Jørgensen talte længe om anerkendelse af Nordvietnam, men nævnte ikke FNL. Da han blandt alle de mange muligheder valgte to enkelt personer, der særlig bør fremhæves, blev det Martin Luther King, der, ganske vist af ideale grunde, bærer en stor del af skylden for, at amerikans sorte befolkning så længe passivt har fundet sig i de umenneskelige og nedværdigende hår verdens rigeste nation byder dem, og den Robert F. Kennedy, der escalerede krigen i Vietnam. Der findes andre end netop disse to, der har fundet døden for det amerikanske gangsterherredømme, og som det ville være mere passende at forbinde med Vietnams frigørelseskamp.

Vagn Søndergård.

REGERINGSSTØTTE TIL HØYERS VÅBENFABRIKATION.

Den danske våbenfabrikant Jørgen Høyer, der måtte opgive sin fabrikation af våbendele til USA på sin fabrik i Danmark efter at Vietnamkomiteerne via Hanne Reintoft havde rejst sagen i Folketinget, har som nævnt i sidste nummer af Vietnam-Solidaritët flyttet sin fabrik til Holland. Det ventes, at han nu vil modtage en millionordre fra den danske stat. Det drejer sig om produktion af dele til gasmasker for 15 millioner kroner.

27. APRIL RETSAGEN.

Som en udløber af mødet "En demokratisk politistat" besluttedes det at igangsætte en indsamlings til støtte for sagens ofre. Beløb til dette formål kan indsendes på De Danske Vietnamkomiteers giro 151650 mærket 27. april.

PRINCIPPER OG HOVEDINDHOLD AF HELHEDSLØSNINGEN PÅ DET SYDVIET- NAMESISKE SPØRGSMÅL MED GENOPRET- TELSE AF FRED I VIETNAM SOM MÅL.

Erklæringen, kaldet FNL's ti punkter, blev fremsat den 8. maj 1969 på Pariskonferencen om Vietnam's 16. samling ved Tran Buu Kiem, formand for Sydvietsnams Nationale Befrielsesfronts delegation, på foranledning af FNL's centralkomite.

Ud fra et ønske om at nå en politisk løsning af USA-imperialisternes angrebskrig i Sydvietnam og med genoprettelsen af fred i Vietnam som mål,

på grundlag af respekten for det vietnamsiske folks fundamentale nationale rettigheder,

ud fra de grundlæggende principper i Geneve-aftalerne af 1954 om Vietnam og den nuværende situation i landet,

på grundlag af Sydvietsnams Nationale Befrielsesfronts politiske program og dens fem-punkts-løsning, der er i overensstemmelse med Vietnams Demokratiske Republiks fire-punktserklæring, fremsætter Sydvietsnams Nationale Befrielsesfront følgende principper og hovedindhold i en helhedsløsning på det sydvietsnamsiske spørgsmål til genoprettelse af freden i Vietnam:

1. Det vietnamsiske folks fundamentale rettigheder, nemlig: uafhængighed, suverænitet, national enhed og territorial integritet respekteres som anerkendt i Geneveaftalerne om Vietnam af 1954.
2. USA's regering må tilbagetrække alle US-tropper, militærpersonale, våben og krigsmateriel fra Sydvietnam, såvel som tropper, militærpersonale, våben og krigsmateriel tilhørende fremmede USA-allierede, uden udsættelse eller betingelser nedlægge alle US-militærbaser i Sydvietnam, og gi-

ve alle overgreb på sydvietnams og DRV's suverænitet, territorium og sikkerhed.

3. Det vietnamsiske folks ret til at forsvare sit eget land er alle folkeslags hellige umistelige ret til selvforsvar. Spørgsmålet om de vietnamsiske væbnede styrker i Sydvietnam skal løses af de vietnamsiske parter selv.
4. Det vietnamsiske folk tager selv vare på sine sager uden fremmed indblanding. Det bestemmer selv Sydvietsnams politiske styre ved frie, demokratiske og almindelige valg.

Gennem frie, demokratiske og almindelige valg vil en grundlovgivende forsamling blive indkaldt, en forfatning udarbejdet og en Sydvietsnamsiske samlings-regering nedsat, afspejlende nationalt sammenhold og en bred forening af alle samfundslag.

5. I perioden mellem fredens genoprettelse og almindelige valg må ingen af parterne påtvinge det vietnamsiske folk sit politiske system.

De politiske kræfter, der repræsenterer de forskellige samfundslag og politiske tendenser i Sydvietnam, som går ind for fred, uafhængighed og neutralitet, inklusive de personer, der af politiske grunde må bo i udlandet, skal deltage i forhandlinger for at oprette en foreløbig koalitionsregering på basis af principperne om lighed, demokrati, og gensidig respekt med henblik på at skabe et fredeligt, uafhængigt, demokratisk og neutralt Sydvietnam.

Den provisoriske koalitionsregering skal have følgende opgaver: ▶

a) at opfylde de forudsatte aftaler om tilbagetrækningen af De Forenede Staters og deres fremmede allieredes tropper etc.

b) at opnå national enhed og en bred forening af alle samfundslag, nationaliteter, religioner og alle enkeltpersoner, blot de går ind for fred, uafhængighed og neutralitet.

c) at opnå almindelige demokratiske friheder - ytringsfrihed, pressefrihed, forsamlingsfrihed, trosfrihed, frihed til dannels af politiske partier og organisationer, demonstrationsfrihed etc., at frigive politiske fanger, at forbyde alle terrorhandling, repressalier og diskrimination over for folk, der har samarbejdet med den ene eller den anden part og som nu er i landet eller i udlændighed, således som det er nedlagt i Geneve-aftalerne af 1954.

d) at hele krigens sår, at genoprette og udvikle økonomien, genskabe folkets normale liv og forbedre det arbejdende folks livsvilkår.

e) at afholde frie og demokratiske almindelige valg i hele Sydvietnam med henblik på opnåelse af det sydvietnamesiske folks selvbestemmelsesret i egne sager i overensstemmelse med ovennævnte punkt fire.

6. Sydvietnam vil føre en fredelig og neutral udenrigspolitik.

Føre det gode naboskabs politik overfor kongeriget Cambodia på grundlag af respekt for dets uafhængighed, neutralitet og territoriale integritet inden for dets nuværende grænser. Føre det gode naboskabs politik over for kongeriget Laos på grundlag af respekt for Geneveaftalerne om Laos af 1962.

Oprette diplomatiske, økonomiske og kulturelle forbindelser med alle lande uanset politisk og socialt system, inklusive USA, i overensstemmelse med de fem principper for fredelig sameksistens:

Gensidig respekt for uafhængighed, suverænitæt og territorial integritet, ikke-angrebsprincippet, princippet om ikke-indblanding i indre anliggender, lighed og gensidig støtte, fredelig sameksistens, at modtage økonomisk og teknisk bistand uden tilknyttede politiske betingelser fra hvilket som helst land.

Genforeningen af Vietnam skal foregå trinvis med fredelige midler, gennem samtaler og aftaler mellem de to zoner uden fremmed indblanding. Indtil den fredelige genforening af Vietnam skal de to zoner genoprette normale forbindelser på alle områder på grundlag af gensidig respekt.

Den militære demarkationslinje mellem de to zoner ved den 17. breddegrad, som er forudsat i Geneve-aftalerne af 1954, er foreløbig og udgør på ingen måde en politisk eller territorial grænse. De to zoner vil nå til aftaler om de demilitariserede zoners status og udarbejde retningslinier for bevægelser over den foreløbige militære demarkationslinje.

8. Som nedlagt i Geneveaftalerne af 1954 vil de to zoner indtil den fredelige genforening af Vietnam garantere at afstå fra indgåelse af nogen militær alliance med fremmede stater, ikke tillade nogen fremmed nation at opretholde militære baser, tropper eller militærpersonale på de respektive landområder samt ikke anerkende beskyttelse fra noget land, nogen alliance eller blok.

9. Beslutning træffes om efterkrigsproblemerne:

a) Parterne vil forhandle om frigivelse af krigsfanger.

b) USA's regering må bære det fulde ansvar for de tab og odlæggelser, den har påført det vietnamesiske folk i begge zoner.

10. Parterne skal nå til enighed om internationalt opsyn med tilbagetrækningen fra Sydvietnam af alle tropper, alt militærperso-

PARISFORHANDLINGERNE

Det har længe været klart, at Nixon har ført en forhalingsstrategi på Pariskonferencen, i det håb, at man kunne begrænse diskussionsemnerne til de rent militære. De amerikanske ledere har haft det håb, at de kunne vinde en militær sejr, mens forhandlingerne stod på og således fastholde en permanent deling af Vietnam. Forhandlingerne har derfor ikke kunnet komme ud af det dødvande, der har præget konferencen lige siden dens start. Den Nationale Befrielsesfronts ti-punkts program er det første virkelige gennembrud i forhandlingerne skriver Wilfred Burchett i en kommentar, som her bringes i uddrag (The Guardian, 17. maj).

Ti-punkts fredsplanen, som blev fremlagt af Befrielsesfronten den 8. maj, er det første virkelige gennembrud på Pariskonferencen siden de fire-sidede forhandlinger begyndte den 25. januar.

Det er nu et år siden de første samtaler mellem den amerikanske og den nordvietnamesiske regering begyndte, og det fremsatte forslag betragtes som storsindet, endog af Washington.

Befrielsesfronten, som har fremsat forslaget efter diskussioner med regeringerne i Nordvietnam og Kina, betragter forslaget som grundlaget for en fredsordning for Vietnam.

De ti punkter tolkes som en politisk syntese af det vietnamesiske

folks forhåbninger og som en vellykket anstrengelse på at imødekomme den amerikanske delegations hovedpunkter, således som de er blevet fremsat på de trættende ugentlige møder gennem fire måneder.

Den brede og forsonlige holdning i forslagene, som blev fremsat af Befrielsesfrontens hovedforhandler,

Tran Buu Kiem, er en klar understregning af FNL's politiske og militære styrke. Kun fordi Befrielsesfronten er så sikker på sejren, kan den fremlægge en plan, som bydes velkommen af alle vietnamesere - med undtagelse af en lille håndfuld marionetter i Saigonadministrationens top.

FNL er ikke interesseret i at forhandle med mænd som Thieu og Ky, der karakteriseres som forrædere. Dette fastholdes selv om den amerikanske regering prøver at udøve pres på Saigon regeringen for at få den til at acceptere forhandlinger med Fronten. Ej heller hylder Befrielsesfronten den tanke, at den

- ▷ nale, våben og krigsmateriel udsendt af USA og de andre fremmede stater i den amerikanske lejr

Principperne og indholdet af den ovenfor fremsatte helhedsløsning udgør et udeleligt hele. På grundlag af disse principper og dette indhold skal parterne nå til enighed om at slutte aftaler om ovennævnte spørgsmål med henblik på en afslutning af krigen i Sydvietnam og medvirken til genoprettelsen af freden i Vietnam.

nuværende Saigon-ledelse skal kunne få del i en koalitionsregering, når krigen er slut. (Dette understreges yderligere af oprettelsen af den nye revolutionære regering i de befriede områder i Sydvietnam, red).

Ti-punktsprogrammet afspejler den historiske rolle, som Befrielsesfronten klart forstår, at den spiller - en international og almen vietnamesisk rolle og ikke blot en organisation med særinteresser.

Befrielsesfrontens forslag blev fremsat efter at Nordvietnams og FNL's forhandlere opfordrede USA's hovedforhandler, Cabot Lodge, til at fremlægge detaljer fra den såkaldte Nixon-fredsplan, som der allerede var gjort så megen propaganda for i USA. Tran Buu Kiem sagde "at FNL gik ud fra de fundamentale principper i Geneveaftalerne af 1954 og den faktiske situation i Sydvietnam". Han sagde endvidere, at USA må trække sig tilbage "uden betingelser af nogen art", og understregede det vietnamesiske folks ret til selvforsvar.

Hvad der meget klart fremgår af punkt tre er, at så snart USA trækker sig tilbage, vil vietnameserne ikke have problemer med at løse deres egne affærer som et "indre familieanliggende".

I virkeligheden har vietnameserne allerede løst en række "familieanliggender" med afdelinger af Saigon-regeringens hær forskellige steder i krigszonen. Kun tilstedeværelsen af den amerikanske hær hindrer dette i at finde sted overalt i landet.

Fredsplanen anfører hvorledes krigen skal slutes trinvis, fra dannelsen af en provisorisk koalitionsregering til valget af en forfatningsgivende forsamling, og efter at enighed er opnået om en sådan forfatning, da dannelsen af en ny koalitionsregering, som "skal afspejle alle nationale gruppers sociale og brede enighed".

Befrielsesfronten understreger således som det vises i punkt 2 § 5, at den ikke søger en særlig gunstig position for sig selv - selv

om Fronten er initiativtager og leder af Befrielsesbevægelsen, med er magtfuld hær til sin rådighed foruden et effektivt administrationsapparat, så solidt forankret ud over hele Sydvietnam, at den amerikanske militærmaske har været ude af stand til at rive den op.

Punkt 6 understreger neutralitetspolitikken og de gode naboforhold til Cambodia og Laos, på basis af "respekt for uafhængighed, neutralitet og territorial integritet inden for de eksisterende grænser." Punkt 6 foreslår også oprettelse af diplomatisk forbindelse med alle lande uden hensyn til det politiske og sociale system, inklusive USA - på basis af de berømte 5 sameksistensprincipper som i sin tid blev fremsat af Chou En Lai og Nehru og senere blev godtaget på den afro-asiatiske konference i Bandung i 1955.

Idet det understreges, at den demilitariserede zone ved den 17. breddegrad, der skabtes ved Geneveoverenskomsten, kun er temporær (midlertidig), anfører punkt syv, at de to zoner skal nå til enighed "om den demilitariserede zones status og udarbejde formelle regler for trafik over den provisoriske demarkationslinje."

Neutraliteten, således som Befrielsesfronten forestiller sig den, skal være mere end et formelt juridisk begreb. Koalitionsregeringen, der skal fremstå når krigen er forbi, skal ikke akceptere beskyttelse fra nogen stat, men skal søge forbindelser oprettet med ethvert land, som virkelig respekterer uafhængighed og suverænitæt.

Den vigtigste faktor vedrørende neutralitetsbegrebet er, at såvel Nordvietnam, Kina og Sovjet sandsynligvis har erklæret sig enig i FNL's formulering. Punkt 8 forbyder ethvert land at have baser og militært personel på vietnamesisk jord og punkt 9 understreger, at USA må bære det fulde ansvar for de tab og ødelæggelser, som er blevet påført det vietnamesiske folk i begge zoner. FNL er overbevist om, at verdensopinionen vil støtte

Dit forbrug er for stort og du investerer for lidt

siger VKR-regeringen.

Tegn derfor aktier i D E M O S.

Som allerede omtalt i Vietnam-Solidaritet, er FORLAGET DEMOS under om-dannelse til et aktieselskab. Det er stifternes tanke at få skabt et foretagende, som økonomisk kan hvile i sig selv og som vil være i stand til i starten at udgive tre - fire bøger og enkelte pjecer om året af væsentlig betydning for venstrebevægelsen og den politiske debat.

Udgivelsespolitikken, hvis endelige linie vil blive fastlagt på den kommende generalforsamling, bør efter stifternes mening være baseret på en bred anti-imperialistisk holdning uden forankring i nogen enkelt af venstrebevægelsens grupperinger. Jvnf. stiftelsesoverenskomsten vil aktierne komme til at lyde på 100 kr. og hver aktie vil have en stemme på generalforsamlingen.

Det er stifternes opfattelse, at et eventuelt overskud bør anvendes til konsolidering og udvidelse af forlaget, og at aktierne således ikke skal være udbyttegivende. Vi opfordrer interesserede til at indsende nedenstående kupon. Vi vil da fremsende stiftelsesoverenskomst, udkast til vedtægter og girokort til tegning af aktier.

Erik Jensen Birger Kledal Arne Herløv Pedersen Vagn Søndergård

Undertegnede anmoder om uden forbindende at få tilsendt stiftelsesoverenskomsten, udkast til vedtægter og girokort til tegning af aktier i A/S FORLAGET DEMOS under dannelse.

NAVN _____

ADRESSE _____

Indsendes til Forlaget Demos, De Danske Vietnamkomiteer, Schacksgade 8 kld.

- kravet om, at USA må påtage sig erstatningsbetalinger til genopbygningen af Vietnam - hvilket kun vil blive en brokdel af de enorme summer, der er blevet brugt til den næsten totale ødelæggelse af Vietnam.

Som Befrielsesfronten anfører i indledningen til fredsplanen, er der nu "skabt betingelser for at USA kan afslutte sin krig på en ærefuld måde" - den krig, der har kostet så mange menneskeliv, der har været så upopulær og så skadelig for USA's prestige. Men Fronten advarer også, at hvis USA undlader at tage imod denne oligren, er den vietnamesiske befrielsesfront villig til at påtage sig yderligere byrder i den videre kamp, fordi "sejren er dem vis."

VIETNAMESISKE KALENDERE

Vi har fået et mindre parti vietnamesiske kalendere som sælges for 5 kr. Pengene indsendes på giro 15 16 50 mærket "kalender".

Vietnam-Solidaritet er blevet større og bedre og har fået flere læsere - det er vi selvfølgelig glade for. Men det er også blevet dyrere - det betyder, at vi må opfordre de mange, der ikke længe (eller aldrig) har sendt os penge, til at benytte det indlagte girokort. Dette betyder ikke, at I ikke vil få bladet, hvis I ikke betaler denne gang - med det er en alvorlig henstilling. Har du ingen penge - men vil alligevel gerne støtte bladet, så meld dig til kontoret og vær med til at sælge bladet til andre.

FNL-BESØG I KØBENHAVN

Den 9. maj fik de Danske Vietnamkomiteer besøg af vicedirektøren for FNL's informationsbureau i

Stockholm, Tran Van Hue. Besøget varede til den 12. maj, og i løbet af denne tid fik Tran Van Hue ved DDVK's mellemkomst mødt adskillige repræsentative grupper af den danske befolkning, som f.eks. unge under uddannelse, folketingsmedlemmer, kunstnere, forfattere og læger. Der blev også tid til kammeratlige diskussioner med DDVK's aktivister på forskellige områder.

Den 21. maj ankom nogle medlemmer af FNL's Parisdelegation til Kø-

benhavn, nemlig Nguyen Van Tien, Nguyen Dinh Kha og Nguyen Ngoc Dung. Formålet med besøget var at træffe danske politikere og regeringsmedlemmer og over for disse redegøre for FNL's syn på forhandlingerne i Paris. Forhenværende kulturminister Bodil Koch var værtinde for

FNL-repræsentanterne, der havde nogle møder med folketingsmedlemmer og med kulturminister Hvelvø og Pedersen. Endelig havde DDVK indkaldt til et pressemøde.

Disse besøg var meget nyttige og udbytterige, dels på grund af de nye informationer vi fik, dels fordi vi havde rig lejlighed til at diskutere vore problemer med de vietnamesiske kammerater. Splittelsen i den danske vietnambevægelse blev drøftet meget indgående, og de vietnamesiske kammerater, der dybt beklagede den borgerlige fløjs forsøg på at splitte og afpolitisere bevægelsen, rådede os til at forsøge at skabe enhed igen, hvis det ellers var muligt. Denne enhed skulle dog kun skabes på det rigtige grundlag og på de rigtige paroler, dvs. kampen mod den amerikanske imperialisme, sådan som den er formuleret i DDVK's programerklæring. Naturligvis kunne vore vietnamesiske kammerater ikke åbent tage afstand fra den borgerlige og pacifistiske fløj af vietnambevægelsen, da de har brug for al den hjælp de er i stand til at få, men de tilkendegav klart, at en anti-imperialistisk enhedsfront skal arbejde på en korrekt politisk basis. Diskussionerne mellem os og vore vietnamesiske kammerater var meget åbne og vil sikkert betyde ny inspiration i vores arbejde.

Møderne med folketingsmedlemmerne og kulturministeren gav ingen konkrete resultater, da det klart fremgik, at den danske regering ikke vovede at anerkende DRV og FNL af skrak for at "forstyrre" forhandlingerne i Paris! - Uden denne anerkendelse ønsker vore vietnamesiske kammerater næppe at oprette et FNL-kontor i København. Muligvis kan FNL's kontakter med danske folketingsmedlemmer betyde et øget politisk pres på regeringen fra forskellige folketingsmedlemmer men på nuværende tidspunkt er mulighederne for en ændring af regeringens holdning til DRV og FNL ikke store.

OM BEKÆMPELSE AF NATIONALE BEFRI- ELSESKRIGE.

Det følgende er et uddrag af en tale, som stabschefen for den amerikanske hær, general Westmoreland, holdt ved de latinamerikanske væbnede styrkers ottende konference i Rio de Janeiro. Det vanskeligste og mest påtrængende problem for general Westmoreland og hans trofaste venner er det, der i militærsproget kaldes "counter-insurgency", hvilket på almindeligt dansk betyder nedkæmpning af folkelige opstande. I denne tale blev der sagt mange interessante ting, som vi gerne vil præsentere det danske publikum for. I kraft af vort NATO-medlemskab er hr. Westmoreland jo også en af vore venner!

"Jeg føler, at udsigterne til flere Vietnam'er rundt om i verden er en meget reel fare for alle frihedselkende folks sikkerhed. Derfor tror jeg, at oprørskrigens teknik står højt på listen over de trusler som enhver af os må tage i betragtning. Som jeg før har sagt, må vi

ikke forvente, at krigenes mønstre er identiske eller at teknikken hele tiden er den samme.....

Naturligvis må alt, hvad hvilken som helst nation foretager sig, gøres bag det beskyttende skjold, som dets militære styrker udgør. Det er en nations væbnede styrker, der skaffer den nødvendige sikkerhed for en styrkelse af retsvæsnets opbygning af nationen og alt, hvad en nation ellers foretager sig. Det er dette, vi først har i tankerne, når vi hjælper sydvietnameserne med at opbygge deres styrker og med at gøre deres hær i stand til at samarbejde med politiet for at finde og udrydde oprørere overalt. Jeg kan ikke kraftigt nok understrege, hvor vigtig sikkerhed er, for uden den er alle en nations øvrige fremskridt spildt, såsom forbedringer af regeringsadministrationen, øget uddannelse, sundhed og velfærd. Hvis sikkerheden svigter, kan folket ikke undgå at miste tilliden til sin regering.....

En militær operation er kun en af mange måder at bekæmpe kommunistoprør på. Erfaringen har lært os, at den militære aktivitetes psykologiske aspekt kræver særlig opmærksomhed, hvis en operation skal lykkes. Enhver begivenhed i befolkningens daglige liv har en tydelig indflydelse på folkets tankegang. Enhver større militær operation må vurderes ud fra hvilken virkning den vil have på folkets holdning...

For et øjeblik siden nævnte jeg vigtigheden af koordination. Der er et andet område, hvor koordination spiller en vigtig rolle: når man skal indsamle efterretninger. I det, vi kalder konventionet krig, arbejder en nations efterretningstjeneste fuldstændig isoleret fra dens allieredes. I de fleste lande har de forskellige ministeriers efterretningstjenester endog ingen indbyrdes forbindelse. I en oprørssituation vil denne måde at behandle efterretninger på ikke slå til. Me-

re end nogensinde må indsamlingen af efterretninger være hurtig, relevant og detaljeret.

Og særlig vigtig er kravet om, at på ethvert regeringsniveau, - særlig inden for politiet - må anstrengelser og ressourcer samles for at tilfredsstille det fælles behov. Efterretning må ikke betragtes som et mål i sig selv. Dermed mener jeg, at selv de bedst tilgængelige efterretninger er værdiløse før de koordineres, vurderes og overgives til brugeren - troppefører - manden, der kan gøre noget.

En anden grundig lektie, vi har lært af vore erfaringer i Sydvietnam, er vigtigheden af og vanskeligheden ved at skjule efterretninger for fjenden. Når en regulær militærstyrke opererer i et område, hvor der er oprør eller guerillakrig, er det yderst vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at beskytte installationer mod at blive observeret og infiltreret af fjenden. Det er meget let for fjenden at lære, hvordan man plejer at operere ved at iagttage vore enheder, mens de foretager deres forskellige bevægelser og operationer. Dette skyldes, at civilbefolkningen har en relativ stor bevægelsesfrihed, - der er ingen klart optrukne frontlinier. Dette kræver også, at operationerne udføres således, at fjenden bliver forhindret i at samle informationer. Det kræver også en passende kontrol med befolkningen, herunder,

at man i god tid udsteder identitetspapirer til venligtsindede borgere, der ikke så let kan stjæles eller forfalskes....

Et andet område, hvor vi har vundet stor erfaring i Sydvietnam, bliver almindeligvis kaldt pacifisering. Pacifisering betyder ganske enkelt en aktion, der foretages gennem kombinerede militære og civile processer for at genoprette, konsolidere og udvide regeringskontrollen, så opbygningen af nationen kan fortsætte.....

Vore erfaringer i at træne mænd og enheder til krigen i Sydvietnam har vist to ting, - først, at vor træningspolitik har et sundt grundlag og dernæst, at et specialiseret træningsprogram i jungle eller i et andet område må føjes til de standardiserede undervisningsprogrammer. Stor opmærksomhed må rettes mod træningen af den enkelte soldat og gruppefører. Først og fremmest tror jeg, at en hær må trænes til at arbejde i junglen, til at invadere og operere i vanskelige terræner og fjerne områder, hvor de kommunistiske oprørere sædvanligvis lever og fungerer. Mænd

og enheder må være i stand til at gøre guerillaens opholdssted til deres eget, til at lære guerillaens teknik og bruge den imod den.

I denne forbindelse er det interessant at notere, at de hære, som har vundet de største sejre i løbet af de sidste par år er dem, der flyttede væk fra paradepladsen og den komfortable garnison og trænedes under betingelser, der bedre lignede dem, som soldaten almindeligvis finder i de virkelige slag mod guerillastykker. I Sydvietnam måtte vi lede efter fjenden i høje bjerge, i dybe jungler og ved lavlandets floder. Noget af dette terræn har været lige så utilgængeligt som bjergene i Ecuador, junglerne nær Amazonflodens vigtigste løb, eller omvendt lige så åbent som kystletterne ved Guayaquil. Det har tilfældigvis været mit privilegium at besøge disse ellers så smukke steder for togtredive år siden som sekond-løjtnant, som en grønskolling fra West Point...

Lad mig sluttelig understrege disse tanker:

Oprørsområderne er en dynamisk faktor. Verden rummer mange utilfredse folk, som kommunisterne kan udnytte i deres stræben efter at odelægge det frie samfund. Dette udgør en trussel som vil være nærværende i lang tid.

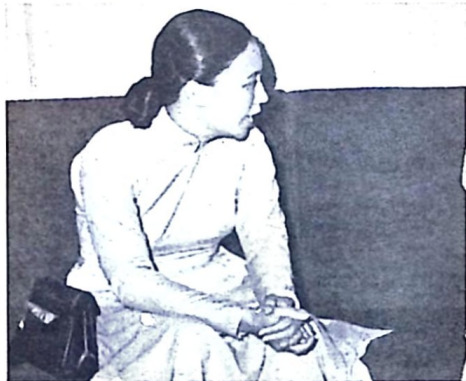
Som det er tilfældet i alle konflikter, er vi alle uvillige til at lære af bitre erfaringer, men efter min mening lærer vi bedre ved bitre erfaringer.

Det er til vort fælles bedste at udveksle erfaringer. Vor styrke ligger i samarbejde. Det faktum, at vi er sammen her, beviser denne stræben efter samarbejde."

Såvidt general Westmoreland, den strateg, der satte den nyeste teknik og de største ressourcer ind i aggressionen mod Vietnams folk, og som lige fra Tay Ninh til Tet-offensiven kun høstede nederlag. Vi må derfor håbe, at general Westmorelands latinamerikanske kolleger nøje vil følge hans anvisninger.

REVOLUTIONS- REGERING DANNET I SYDVIETNAM

Den Nationale Befrielsesfront har givet meddelelse om, at der i dagene 6.-8. juni er blevet dannet en revolutionær regering i Sydvietnam. Regeringen har fået navnet "Sydvietnams Nationale Råd" og omfatter en lang række grupper og organisationer. Regeringen har hovedsæde i et befriet område i Sydvietnam og har som mål "at skabe uafhængighed, demokrati, fred, neutralitet og en fredelig genforening af Vietnam".

Den nye regerings udenrigsminister madame Bien udtalte i Paris, at regeringsdannelsen har demonstreret Saigonregeringens isolation. Hun understregede, at den ny regering med fuld styrke erklærer sig villig til at fortsætte forhandlingerne med de andre parter i fredskonferencen. FNL's delegation i Paris skiftede i forbiddelse med regeringsdannelsen navn fra Den Nationale Befrielsesfronts Delegation til "Den provisoriske, revolutionære regeringsdelegation".

Dannelsen af den revolutionære regering må hilses som et vigtigt skridt på FNL's vej frem mod den endelige sejr.

SEJRS FEST 15 ÅRS DAGEN FOR DIEN BIEN PHU - IONAJ KL. 12 GRUNTVIGS VGS STUDIESTRÆDE 58

PLAKATER - PLAKATER - PLAKATER.

DDV har nu en plakatgruppe, hvis første resultat: en plakat for sejreren ved Dien Bien Phu, kan købes på kontoret for kr 10. Plakaten er i farver og er fremstillet af Per Kirkebye, Erik Hagens, Bjørn Nørgård. Fra kontoret sælges også andre plakater (Bl.a. Ho Chi Minh) og vietnamesisk grafik.